

Fiduciaire Actualiteiten.

De aandeelhoudersovereenkomst: geen overbodige luxe

Samen ondernemen impliceert dat er goede afspraken dienen gemaakt te worden. Het hebben van een uitgebreide set van rechten en plichten blijkt in de praktijk zeer nuttig te zijn.

Waar?

Dergelijke afspraken tussen aandeelhouders kan u vastleggen in een overeenkomst of in de statuten van de vennootschap. De overeenkomst biedt het voordeel van de discretie, aangezien ze enkel gekend is tussen partijen. De keerzijde van de medaille is dan wel dat inbreuken op de afspraken enkel kunnen uitmonden in een schadevergoeding (te betalen door de inbreukpleger), maar dat de inbreuk zelf veelal niet zal kunnen teruggedraaid worden. Om dit te bereiken, zullen de afspraken best in de statuten worden vastgelegd.

Waarover?

Afspraken over overdraagbaarheid van de aandelen

Wist u dat de aandelen van een nv vrij overdraagbaar zijn? Een mede-aandeelhouder kan zijn aandelen dus overdragen aan een derde, zonder uw medeweten. Zo zou er plots een nieuwe aandeelhouder (bv. concurrent) aan de tafel kunnen verschijnen, die inzage heeft in heel wat financiële gegevens. Bent u meerderheidsaandeelhouder, denk dan aan een volplicht: wanneer u immers een koper vindt voor uw vennootschap (die alle aandelen wenst te verwerven) zou het zeer ongelukkig zijn als deze overname geblokkeerd zit omdat iemand met 1 aandeel niet mee wenst te verkopen. Bent u minderheidsaandeelhouder, dan is een volrecht zeer nuttig: op die wijze kan u immers mee profiteren van het mooie aanbod van een derde. Mogelijk denkt u dat dergelijke problemen zich niet voordoen in een bvba, aangezien dit toch een "besloten" vennootschap is. Toch bestaat ook hier de noodzaak om

dingen te regelen. Een voorbeeld: wanneer bij overlijden van een vennoot de aandelen overgaan aan diens echtgenote of kinderen, dan worden deze automatisch vennoot. Als u dit niet wenst, zal er in de statuten een andere regeling (bv. uitkooprecht) moeten uitgewerkt worden.

Afspraken over organisatie van de besluitvorming

Is het logisch dat iemand met 51 % van de aandelen de voltallige raad van bestuur benoemt? Is een vertegenwoordiging van de minderheidsaandeelhouder niet gewenst? Mogen alle besluiten (ook de zeer belangrijke) bij gewone meerderheid genomen worden? Een greep uit de vele vragen die kunnen gesteld worden.

Afspraken over winstverdeling

Moet aan elk aandeel evenveel winst toekomen, of moet hier een onderscheid tussen de verschillende aandeelhouders kunnen gemaakt worden? Om investeerders te kunnen aantrekken die een zekere return op hun investering wensen, zal een dergelijk onderscheid vaak nuttig blijken.

Afspraken inzake conflictmanagement

Wat doen we in een 50/50 verhouding, wanneer de visies van elkaar verschillen en de besluitvorming geblokkeerd zit? Is er ruimte voor een raad van advies? Zijn er desnoods exitscenario's voorzien zodat het voortbestaan van de onderneming niet bedreigd wordt?
Luc Eberhardt, leberhardt@deloitte.com

U ziet: er zijn redenen te over om goede afspraken te maken, zowel in uw eigen belang als aandeelhouder, als in het belang van de onderneming.

Inhoud

- 1 De aandeelhoudersovereenkomst: geen overbodige luxe
- 2 Vanaf 2016 drie Vlaamse woonbonussen
- 3 In het kort
- 3 Vraag en antwoord
- 4 Private Governance

Vanaf 2016 drie Vlaamse woonbonussen

Tot nu toe werd de Vlaamse woonbonus enkel toegekend voor de eigen en enige woning. Deze twee voorwaarden worden beoordeeld op 31 december van het leningsjaar. Maar de voorwaarde dat de woning ook de enige woning moet zijn, vervalt voor leningen gesloten vanaf 2016. Het toepassingsgebied van de woonbonus wordt dus verruimd tot elke eigen woning, ongeacht of het een eerste, tweede of derde woning betreft. Zolang de woning maar wordt betrokken door de kredietnemer bij de betaling van de leningsuitgaven kan de Vlaamse woonbonus worden toegekend.

Drie Vlaamse woonbonussen

Er ontstaan zo drie systemen voor woonbonus naast elkaar. We zetten ze even op een rijtje.

Oude Vlaamse woonbonus	Nieuwe Vlaamse woonbonus (1ste generatie)	Nieuwe Vlaamse woonbonus (2de generatie)
Leningen gesloten van 2005 t/m 2014	Leningen gesloten in 2015	Leningen gesloten vanaf 2016
Max. 3.120 EUR (2.280 + 760 + 80)	Max. 2.360 EUR (1.520 + 760 + 80)	Max. 2.360 EUR (1.520 + 760 + 80)
Eigen en enige woning	Eigen en enige woning	Eigen woning
Marginaal tarief (30-50 %)	40 %	40 %
Maximale belasting-besparing: 1.560 EUR per kredietnemer	Maximale belasting-besparing: 944 EUR per kredietnemer	Maximale belasting-besparing: 944 EUR per kredietnemer

Bijvoorbeeld

Jan koopt een tweede woning met een hypotheecaire lening. Hij verhuist naar zijn nieuwe woning en besluit zijn oude woning te verhuren.

Aankoop tweede woning in 2015

De lening komt niet in aanmerking voor de Vlaamse woonbonus aangezien de woning op 31 december 2015 wel de eigen, maar niet de enige woning van Jan is. De leningsuitgaven kunnen bijgevolg niet in aanmerking komen voor de Vlaamse woonbonus maar genieten de belastingvermindering voor het langetermijnsparen en de Vlaamse gewone vermindering voor intresten.

Aankoop tweede woning in 2016

De woning is de eigen woning van Jan op 31 december 2016 en voldoet hiermee aan de voorwaarden voor de Vlaamse woonbonus. De kapitaalaflossingen en intresten komen in aanmerking voor het basisbedrag van de woonbonus (1.520 EUR). Gezien het hier niet de enige

woning betreft, heeft Jan geen recht op de verhogingen tijdens de eerste tien jaar van de lening.

Waarom wordt het toepassingsgebied van de Vlaamse woonbonus uitgebreid tot de niet enige woning?

Omdat het bedrag dat recht geeft op de vermindering langetermijnsparen hoger kan zijn dan het bedrag van de woonbonus en omdat Vlaanderen als enige gewest bovendien nog een voordeel toekent voor intresten, kan het Vlaamse fiscale voordeel voor een tweede woning beduidend hoger liggen dan voor een eerste woning. Hier wordt nu paal en perk aan gesteld. Voor leningen afgesloten vanaf 2016 kan het Vlaamse fiscale voordeel voor een tweede (eigen) woning nooit meer hoger zijn dan het voordeel voor de eerste woning. Enerzijds wordt hiertoe de Vlaamse belastingvermindering voor langetermijnsparen afgeschaft voor leningen gesloten vanaf 2016. Anderzijds verdwijnt de Vlaamse gewone vermindering voor intresten tegen 40 % voor leningen vanaf 2016.

Geen cumul eerste en tweede generatie

Wordt voor de eigen woning zowel een lening vóór 2016 gesloten als een lening vanaf 2016, dan kunnen deze voordelen niet samen worden geclaimd. De belastingplichtige moet vanaf 2016 kiezen welke lening hij fiscaal inbrengt. Deze keuze hoeft niet noodzakelijk te gebeuren vanaf het jaar waarin die nieuwe lening werd gesloten. Eénmaal gekozen, is de keuze wel definitief. Een kredietnemer die zijn nieuwe lening (afgesloten in 2016) pas inbrengt in zijn belastingaangifte van 2019, kan dus nog tot 2019 fiscaal voordeel blijven genieten voor zijn oude lening van vóór 2016.

Inge Sercu, isercu@deloitte.com

Voor leningen afgesloten vanaf 1 januari 2016 voor een tweede (eigen) woning zal de belastingvermindering voor langetermijnsparen nooit meer toegekend worden. Het belastingvoordeel voor een tweede woning kan bijgevolg nooit meer hoger zijn dan het belastingvoordeel voor een eerste woning. Federaal blijft de belastingvermindering voor langetermijnsparen bestaan. Wie dus een woning koopt die hij niet zelf betreft, kan voor deze woning nog de federale belastingvermindering voor het langetermijnsparen genieten.

In het kort

Vermijd boetes en belastingverhogingen inzake bedrijfsvoorheffing!

De FOD Financiën laat op haar website 'Finprof' weten een actie te lanceren die ervoor moet zorgen dat de schuldenaars van de bedrijfsvoorheffing hun fiscale verplichtingen beter nakomen. Vanaf januari 2016 zullen systematisch boetes en belastingverhogingen worden opgelegd voor ontbrekende of onvolledige aangiften, en bij gebrek aan betaling.

De volgende sancties kunnen worden toegepast:

- Een belastingverhoging van 10 % tot maximum 200 % bij niet-aangifte of bij onvolledige of onjuiste aangifte, in combinatie met het niet of onvolledig betalen van de verschuldigde bedrijfsvoorheffing.
- Een geldboete van 50 EUR tot maximum 1.250 EUR bij niet-aangifte of laattijdige aangifte.
- Een geldboete van 10 % van het niet-betaalde bedrag of van het saldo van het niet- of laattijdig betaalde bedrag met een minimum van 50 EUR en een maximum van 1.250 EUR.

Zelfs als er geen belastbare inkomsten (meer) worden betaald of toegekend, moet er nog steeds een nihilaangifte worden ingediend. Het ontbreken van dergelijke nihilaangifte zal eveneens worden bestraft met een boete. Zolang de onderneming geregistreerd staat bij het ontvangkantoor om aangiften bedrijfsvoorheffing in te dienen, is zij aangifteplichtig. Deze registratie kan evenwel geschrapt worden via een eenvoudige mededeling aan het bevoegde ontvangkantoor.

Dimitri Samyn, dsamyn@deloitte.com

Verhoging bedrag en aftrekbaarheid van maaltijdcheque

De regeling omtrent maaltijdcheques is met ingang vanaf 1 januari 2016 aangepast. Deze voorziet dat de werkgeverstussenkomst in maaltijdcheques aftrekbaar wordt voor 2 EUR per maaltijdcheque (i.p.v. 1 EUR voorheen) en dit voor zover deze tussenkomst kwalificeert als een sociaal voordeel.

De voorwaarden om te kunnen kwalificeren als sociaal voordeel zijn echter ook gewijzigd. Hierdoor wordt het systeem van maaltijdcheques aantrekkelijker. Hieronder geven wij een overzicht van de wijzigingen:

- De maximum nominale waarde van de maaltijdcheque werd verhoogd van 7 EUR naar 8 EUR.
- De maximale werkgeverstussenkomst verhoogt hierbij van 5,91 EUR naar 6,91 EUR per cheque.
- De minimale werknemerstussenkomst blijft echter 1,09 EUR per cheque.

Concreet kan de werkgever vanaf 1 januari 2016 per maaltijdcheque 2 EUR van zijn tussenkomst als fiscale kost in mindering brengen en dit voor zover zijn tussenkomst het nieuwe maximum van 6,91 EUR niet overschrijdt. Dat wil echter niet zeggen dat het bedrag per maaltijdcheque opgetrokken moet worden naar 8 EUR om van dit voordeel te kunnen genieten.

Joachim Claes, jclaes@deloitte.com

Vraag en antwoord

Kan ik de bestemming van mijn belastingteruggave wijzigen?

De belastingplichtige die een aanslagbiljet ontvangt dat een forse terugbetaling aankondigt, kan deze terugbetaling in aanmerking doen nemen als voorafbetaling voor het lopende belastbare tijdperk.

Daartoe dient hij per brief, een verzoek te richten aan de Dienst Voorafbetalingen en dit vóór de daadwerkelijke vereffening van de terugbetaling. De Dienst Voorafbetalingen zal de belastingschuldige

inlichten over het gevolg dat aan zijn verzoek wordt gegeven en over de te volgen praktische werkwijze.

Met dergelijke overzetting wordt vermeden dat meer dan 2 maanden op de teruggave moet gewacht worden terwijl op hetzelfde moment voorafbetalingen moeten gedaan worden.

Dimitri Samyn, dsamyn@deloitte.com

Private Governance

Heeft u een specifieke vraag?

Stuur ze ons door via mail info@deloitte-fiduciaire.be of post naar:

Deloitte Fiduciaire,
Redactie Actualiteiten,
Raymonde de Larochelaan
19A, 9051 Gent

Verantwoordelijke uitgever

Henk Hemelaere

Gehele of gedeeltelijke overname uit deze uitgave is slechts toegestaan na uitdrukkelijke toestemming van de redactie. Hoewel wij de grootste zorg besteden aan deze uitgave, kan de redactie geen aansprakelijkheid aanvaarden voor de volstrekte juistheid en volledigheid van de in deze nieuwsbrief opgenomen teksten. Heeft u vragen bij een of meerdere artikels, bel dan 09 393 75 85 of contacteer uw contactpersoon binnen Deloitte. www.deloitte-fiduciaire.be

 Deloitte Fiduciaire

 @DeloitteFidu

 [linkedin.com/company/deloitte-fiduciaire](https://www.linkedin.com/company/deloitte-fiduciaire)

© 2016 Deloitte Fiduciaire
Designed and produced by
the Creative Studio at Deloitte
Belgium

Antwerpen - Brugge -
Brussel - Charleroi - Gent -
Hasselt - Kortrijk - Leuven -
Luik - Roeselare

De verzekeringsgift niet helemaal gestorven

De in oktober en november 2015 gepubliceerde standpunten van de Vlaamse Belastingdienst ("VLABEL") omtrent de schenking van een levensverzekering zorgde in Vlaanderen voor heel wat verontwaardiging.

Via een voorafgaande beslissing ("ruling") van 21 van december 2015 heeft de VLABEL nu op bepaalde punten voor meer duidelijkheid gezorgd. Wij bespreken hier het belangrijkste onderdeel van de beslissing.

Stel volgende situatie

Vader Albert heeft op zijn eigen hoofd een polis afgesloten, met als begunstigde zijn echtgenote Bernadette. Het betreft aldus een zogenaamde "AAB-polis". Bij het overlijden van Albert zal Bernadette erfbelasting verschuldigd zijn op het overlijdenskapitaal dat ze ontvangt. De begunstiging via een levensverzekering ("kosteloos beding ten behoeve een derde") wordt fiscaal immers beschouwd als een legaat.

Die erfbelasting kon vroeger vermeden worden wanneer Albert alle rechten en plichten verbonden aan de polis schonk aan Bernadette (met betaling van schenkbelasting over de afkoopwaarde, dan wel indien Albert nog minstens 3 jaar leefde na de schenking). Via zulke verzekeringsgift wijzigde de polis van een AAB- naar een BAB-configuratie. Bernadette zou dus verzekeringsnemer worden, waardoor er geen sprake meer was van een beding ten behoeve van een derde, maar wel van een begunstiging van zichzelf. De uitkering bij overlijden van Albert kon hierdoor dan ook niet meer belast worden.

Zoals besproken in onze decembereditie van Fiduciaire Actualiteiten, heeft de VLABEL via haar gepubliceerde standpunten echter bekend gemaakt dat bij overlijdens vanaf 1 maart 2016 het overlijdenskapitaal aan erfbelasting onderworpen zal zijn (ondanks eventueel eerder betaalde schenkbelasting). Volgens de administratie wijzigt de schenking de oorspronkelijke begunstiging niet, zodat het een belastbaar beding ten behoeve van een derde blijft. Dit standpunt wordt in de voorafgaande beslissing tevens bevestigd.

De rilingaanvraag ging evenwel over een variatie op bovenstaande situatie. Meer bepaald werd de vraag gesteld wat het standpunt van de administratie is indien Albert al de rechten en plichten verbonden aan de polis schenkt aan zijn zoon Charles, in plaats van aan zijn echtgenote, en Charles vervolgens – in uitvoering van zijn rechten als nieuwe verzekeringsnemer – zichzelf aanduidt als begunstigde.

Het antwoord is positief. De VLABEL oordeelt dat in die situatie, bij het overlijden van Albert, Charles géén erfbelasting verschuldigd zal zijn over het ontvangen overlijdenskapitaal. In dat geval, zo stelt ze, is de begunstiging van Charles immers niet tot stand gekomen door de erflater, maar door Charles zelf. Er is dus sprake van een werkelijke begunstiging van zichzelf, die niet belast kan worden in de nalatenschap van Albert.

Uit de voorafgaande beslissing kunnen we bovendien concluderen dat dit positief standpunt zowel geldt bij een schenking voor een Belgische notaris (met betaling van schenkbelasting), als voor een buitenlandse notaris (zonder betaling van schenkbelasting). In dit laatste geval dient Albert na de schenking nog minstens drie jaar te leven. Zo niet, dan zal Charles toch nog erfbelasting moeten betalen op het gehele overlijdenskapitaal.

Opgelet

Het dient wel degelijk Charles zelf te zijn die de begunstiging in de polis wijzigt ten voordele van zichzelf. Indien Albert voorafgaandelijk aan de schenking zijn zoon als begunstigde zou benoemen, hebben we immers terug te maken met een belastbaar beding ten behoeve van een derde. Ook indien in dat geval Charles zichzelf na de schenking zou herbevestigen als begunstigde, blijft erfbelasting verschuldigd bij het overlijden van Albert. De VLABEL verduidelijkt dat zulke herbevestiging niet anders dan beschouwd kan worden als een handeling om belastingen te ontwijken, zodat ze, op basis van de algemene fiscale antimisbruikbepaling, niet tegenstelbaar zal zijn aan de administratie.

Brendan Kerremans, bkerremans@deloitte.com